

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
tel.: 234 665 111, fax: 234 665 444
posta@uouu.cz, www.uouu.cz

Čj. UOOU-02528/20-14

ROZHODNUTÍ

Předseda Úřadu pro ochranu osobních údajů jako odvolací orgán příslušný podle ustanovení § 10 a § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, rozhodl podle ustanovení § 152 odst. 6 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, takto:

Rozklad účastníka řízení, XXXXXX, proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů čj. UOOU-02528/20-8 ze dne 7. září 2020, **se zamítá a napadené rozhodnutí se potvrzuje.**

Odůvodnění

I. Vymezení věci

[1] Správní řízení pro podezření ze spáchání přestupku podle § 61 odst. 1 zákona č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů, porušení zákazu zveřejnění osobních údajů stanovený jiným právním předpisem, bylo zahájeno doručením příkazu čj. UOOU-02528/20-3 dne 14. července 2020 obviněnému, XXXXXX (dále jen „obviněný“).

[2] Podkladem pro vydání příkazu byl spisový materiál shromážděný Policií České republiky, který byl Úřadu pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“) doručen dne 11. června 2020. Z tohoto spisového materiálu vyplývá, že Policie ČR došla k závěru, že obviněný porušil zákaz poskytování informací o trestním řízení a osobách na něm zúčastněných podle § 8b odst. 1 trestního řádu.

[3] Trestní řízení týkající se fyzického napadení obviněného, o němž byly poskytnuty předmětné informace, bylo ze strany policejního orgánu ukončeno předložením návrhu na podání obžaloby podle § 166 odst. 3 trestního řádu.

[4] Jak vyplývá ze spisového materiálu, byl obviněný jako svědek (poškozený) v předmětné trestní věci o poskytování informací o trestním řízení a osobách na něm zúčastněných Policií ČR náležitě poučen dne 3. prosince 2018.

[5] Ve dnech 21. října 2019 a 5. listopadu 2019 obdržel ředitel Fakultní nemocnice v Plzni, dopisy, které obsahují informaci o tom, že je s lékařem této nemocnice XXXXXX vedeno trestní řízení ve věci ublížení na zdraví a měl by být postaven mimo službu, neboť je to násilník, který si své frustrace vybíjí násilím. Oba dopisy byly podepsány jménem XXXXXX. Jak bylo následně Policií ČR zjištěno, žádná osoba tohoto jména však v obci Smědčice nežije.

[6] Již po doručení prvního dopisu podal dne 31. října 2019 XXXXXX prostřednictvím svého právního zástupce, XXXXXX, advokáta, podnět k prověření možného úniku informace z trestního spisu. Dne 6. února 2020, po poručení druhého dopisu svůj podnět doplnil, a zároveň požádal policejní orgán o vyžádání originálů obou dopisů od Fakultní nemocnice Plzeň. Tyto dopisy XXXXXX následně nechal, spolu s předžalobní výzvou k úhradě škody, jež obdržel od obviněného, posoudit znalkyní v oboru kriminalistika se specializací jazyková expertiza, XXXXXX, která vyslovila názor, že přes malý rozsah jsou anonymní dopisy doručené řediteli Fakultní nemocnice Plzeň propojeny s ostatními spornými dopisy, i se srovnávacími texty pomocí shodných a podobných znaků různé povahy, které je dovolují z hlediska autorství k těmto textům přiřčenit. (Tento znalecký posudek byl Policií ČR doručen dne 6. května 2020.)

[7] Podle § 89 odst. 2 trestního řádu skutečnost, že důkaz nevyhledal nebo nevyžádal orgán činný v trestním řízení, není důvodem k jeho odmítnutí. Toto ustanovení tak plně vztahuje na odborná vyjádření nebo znalecké posudky.

[8] V souladu s § 110a trestního řádu, jestliže znalecký posudek předložený stranou má všechny zákonem požadované náležitosti a obsahuje doložku znalce o tom, že si je vědom následků vědomě nepravdivého znaleckého posudku, postupuje se při provádění tohoto důkazu stejně, jako by se jednalo o znalecký posudek vyžádaný orgánem činným v trestním řízení. Orgán činný v trestním řízení umožní znalci, kterého některá ze stran požádala o znalecký posudek, nahlédnout do spisu nebo mu jinak umožní seznámit se s informacemi potřebnými pro vypracování znaleckého posudku.

[9] Hodnocení veškerých důkazů orgány činnými v trestním řízení vychází ze zásady volného hodnocení důkazů zakotvené v § 6 odst. 2 trestního řádu. Podle tohoto ustanovení *„Orgány činné v trestním řízení hodnotí důkazy podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu“*.

[10] Po provedeném šetření policejní orgán konstatoval, že jednání neznámé osoby (pisatele dopisů s výše uvedenými texty) není způsobilé ohrozit vážnost XXXXXX u jeho spolupracovníků ani jeho osobu či pověst v zaměstnání, a to ani u vedení nemocnice, ani není toto jednání způsobilé XXXXXX způsobit jinou vážnou újmu a žádná újma mu tím dle jeho vyjádření nevznikla. Policejní orgán Oddělení hospodářské kriminality Policie ČR Rokycany dospěl proto k závěru, že tímto jednáním nemohla být naplněna skutková podstata trestného činu pomluvy podle § 184 trestního zákoníku, ani jiného trestného činu, avšak mohlo dojít k naplnění skutkové podstaty přestupku proti občanskému soužití dle § 7 odst. 1 písm. c) budu 3., zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, tedy úmyslného narušení občanského soužití dopuštěním se schválností vůči jinému. Proto byla věc dne 11. března 2020 v souladu s § 159a odst. 1 písm. a) trestního řádu, odevzdána Policií ČR orgánu příslušnému k projednání přestupku, v tomto případě Úřadu městského obvodu Plzeň 1. Dne 7. května 2020 Policie ČR zaslala na tento městský úřad kopii doloženého znaleckého posudku zpracovaného XXXXXX pro další využití v dané věci.

[11] Vzhledem k tomu, že Policie ČR došla k závěru, že týmž skutkem mohl být spáchán rovněž jiný přestupek směřující proti jinému společensky chráněnému zájmu (objektu přestupku), a to zejména přestupek dle § 61 odst. 1 zákona č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů, spočívající v porušení zákazu zveřejnění osobních údajů stanoveného jiným právním předpisem, postoupila dopisem ze dne 4. června 2020 věc (spis) Úřadu, a to doručením na podatelnu dne 11. června 2020. V tomto dopise Policie ČR uvedla, že zkoumáním soudní znalkyní bylo zjištěno, že pisatelem anonymních dopisů adresovaných do Fakultní nemocnice Plzeň byl obviněný.

[12] Následně, jak ji bylo uvedeno výše, byl dne 14. července 2020 Úřadem ve věci vydán příkaz čj. UOOU-02528/20-3, kterým byl obviněný uznán vinným za porušení přestupku podle § 61 odst. 1 zákona č. 110/2019 Sb., a to formou nepřímého úmyslu, neboť porušil zákaz zveřejnění osobních údajů stanovený v § 8b odst. 1 trestního řádu, podle něhož osoby, kterým byly orgány činnými v trestním řízení poskytnuty informace, na které se vztahuje zákaz zveřejnění podle § 8a odst. 1 věty druhé trestního řádu, pro účely trestního řízení nebo k výkonu práv nebo plnění povinností stanovených zvláštním právním předpisem, je nesmějí nikomu dále poskytnout, pokud jejich poskytnutí není nutné k uvedeným účelům, o čemž musí být tyto osoby poučeny. Za toto jednání byla obviněnému podle § 35 písm. b) zákona č. 250/2016 Sb., zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a v souladu s § 61 odst. 2 písm. a) zákona č. 110/2019 Sb. uložena pokuta ve výši 1.000 Kč.

[13] Proti tomuto příkazu podal obviněný dne 14. července 2020 odpor, ve kterém pouze stručně uvedl, že žádné dopisy neposílal a neví, o co se jedná. Zároveň konstatoval, že ho XXXXXX dne 7. června 2018 bezdůvodně napadl a způsobil mu vážné poranění pravého oka a těžký otřes mozku s trvalými následky. Po podaném odporu správní řízení v předmětné věci v souladu s ustanovením § 150 odst. 3 správního řádu pokračovalo.

[14] Dne 7. září 2020 vydal správní orgán prvního stupně rozhodnutí čj. UOOU-02528/20-8, ve kterém setrval ve svém právním názoru vysloveném v příkazu.

[15] Proti tomuto rozhodnutí podal obviněný dne 21. září 2020 prostřednictvím datové schránky řádný rozklad.

II. Obsah rozkladu

[16] Úvodem svého rozkladu obviněný tvrdí, že žádné anonymní dopisy neposílal. Dále uvedl, že mu XXXXXX svým napadením v roce 2018 způsobil doživotní újmu na zdraví. Obviněný se rovněž vyjádřil k znaleckému posudku, jehož závěr označil za amatérský, tendenční, zmanipulovaný a neprofesionální, s cílem ho zastrašit. Přílohou rozkladu jsou čtyři údajně anonymní dopisy adresované obviněnému z období 5. listopadu 2019 až 5. prosince 2019, kterými chce doložit, že je zastrašován. (Pozn. Tyto dopisy byly v rámci posudku přiřazeny pod skupinu „E“ a v jeho závěry vyhodnoceny jako nereálné výhrůžné dopisy, jejichž autorem je pravděpodobně jejich adresát obviněný.) Obviněný navrhuje jako důkaz sejmutí otisků prstů z dopisů, neboť je 100 % přesvědčen, že tam nebudou, protože je nepsal.

[17] Závěrem svého rozkladu obviněný uvádí, že je od roku 2016 veden na úřadu práce jako nezaměstnaný, avšak v této souvislosti doložil pouze potvrzení o vedení v evidenci uchazečů

o zaměstnání od 1. prosince 2016, též z 1. prosince 2016. Dále doložil potvrzení o dočasné neschopnosti uchazeče o zaměstnání plnit povinnosti tohoto uchazeče z důvodu nemoci nebo úrazu, s nečitelným datem vystavení a povolenými docházkami od 2. ledna 2019 a stanovenými daty kontrol u lékaře, přičemž poslední byla plánována k 1. říjnu 2020. Závěrem svého rozkladu obviněný žádá o „osvobození“, z čehož lze dovodit, že se domáhá zrušení rozhodnutí správního orgánu prvního stupně.

III. Posouzení orgánem druhého stupně

[18] Odvolací orgán přezkoumal napadené rozhodnutí v celém rozsahu, včetně procesu, který předcházel jeho vydání, a dospěl k následujícím závěrům.

[19] K podkladům pro vydání rozhodnutí lze uvést, že dle § 50 odst. 4 správního řádu hodnotí správní orgán tyto podklady v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů. V rámci provedení důkazů pak lze dle ustanovení § 51 odst. 1 správního řádu užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci a které nejsou získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy. Jde zejména o listiny, ohledání, svědeckou výpověď a znalecký posudek. Jedním z podkladů předložených správnímu orgánu prvního stupně policejním orgánem v rámci odevzdání věci § 159a odst. 1 písm. a) trestního řádu byl znalecký posudek vypracovaný soudní znalkyní v oboru kriminalistiky, specializace jazyková expertiza – určování autorství textů, expertiza ručního písma. Závěry tohoto znaleckého posudku pak správní orgán prvního stupně posuzoval v kontextu s jinými podklady a z nich zjištěnými skutečnostmi vhodnými pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti ve smyslu § 3 správního řádu. Správní orgán prvního stupně, jak uvedl na straně 6 rozkladem napadeného rozhodnutí, v této souvislosti posuzoval zejména skutečnost, že obviněný, který měl v předmětném trestním řízení postavení svědka (poškozeného), měl jediný spolu s obviněným XXXXXX (a jeho právním zástupcem) právo nahlédnout do spisového materiálu a byly mu tak známy informace obsažené v zaslaných dopisech trestního řízení. Z výše uvedeného pak dovodil správní orgán prvního stupně svůj závěr, tedy prokázané autorství anonymních dopisů obviněným.

[20] K problematice užití podkladů od jiných orgánů veřejné moci v rámci správního řízení uvedl Nejvyšší správní soud v bodě 51 svého rozsudku čj. 1 As 168/2014 – 27: *„Mohou-li být podle § 50 odst. 1 správního řádu podklady pro vydání rozhodnutí podklady od jiných orgánů veřejné moci (tedy nepochybně i od Policie České republiky či okresního soudu rozhodujícího v trestní věci), lze nepochybně dospět k závěru, že důkazní prostředky opatřené v souladu se zákonem v trestním řízení jsou důkazními prostředky, kterými lze provést důkaz v následném správním řízení.“* Toto ustanovení platí s ohledem na ustanovení § 89 odst. 2 trestního řádu i v případě, že vypracování posudku nebylo zadáno přímo orgány činnými v trestním řízení, pakliže posudek vypracoval kvalifikovaný znalec v předmětném oboru (posuzované záležitosti).

[21] K možnosti správního orgánu rozhodovat na základě důkazů provedených v trestním řízení se Nejvyšší správní soud rovněž vyjádřil v rozsudku ze dne 27. 8. 2014, č. j. 1 As 97/2014 - 39, v němž uvedl, že *„souhlasí se závěrem krajského soudu, podle něž obecně nic nebrání tomu, aby správní orgán, kterému je postoupena věc, v níž bylo původně vedeno trestní řízení, v navazujícím přestupkovém řízení rozhodl na základě důkazů provedených v trestním řízení. Lze předpokládat, že zpravidla bude skutkový stav zjištěný orgány činnými v trestním řízení*

možno považovat za dostatečný a bylo by nehospodárné a nadbytečné provádět dokazování ve správním řízení opětovně. Samozřejmě nelze vyloučit, že v konkrétních případech bude nutné dokazování doplnit, v nynějším případě však správní orgány neshledaly, že by tomu tak bylo. Obecně není v takovém případě povinen znovu provádět dokazování (či dokazování doplňovat) ani krajský soud při následném přezkumu rozhodnutí správního orgánu, neboť správní soudnictví (byť se v něm uplatňuje zásada plné jurisdikce a soud může za určitých okolností dokazování doplnit) je založeno převážně na kasačním principu. Krajský soud dospěl k závěru, že správní orgány vycházely z dostatečně zjištěného skutkového stavu a tento svůj závěr řádně odůvodnil.“

[22] Možnost využití důkazů získaných v trestním řízení i v řízení vedeném správním orgánem rovněž připustil Nejvyšší správní soud i ve svých rozsudcích ze dne 30. 1. 2008, č. j. 2 Afs 24/2007 - 119, a ze dne 22. 7. 2009, č. j. 1 Afs 19/2009 - 57. Jak k tomu uvedl Nejvyšší správní soud ve svém rozhodnutí čj. 1 As 168/2014 - 27, „... přesto, že se uvedené rozsudky vztahují k řízení daňovému a k odlišné skutkové situaci, přisvědčují závěru, že obecně je možné ve správním řízení použít jako podklad rozhodnutí i důkazy získané v souladu se zákonem v řízení trestním.“

[23] Nad rámec výše uvedeného odvolací orgán konstatuje, že v průběhu správního řízení obviněný v rámci realizace svého práva na navrhování důkazů dle § 36 odst. 1 správního řádu ani nevznesl požadavek na důkaz znaleckým posudkem zadaným správním orgánem, ačkoliv byl o této možnosti náležitě poučen v rámci přípisu Úřadu nazvaném seznámení s podklady rozhodnutí čj. UOOU-02528/20-3 ze dne 6. srpna 2020.

[24] Obviněný taktéž nevyužil svého práva dle § 80 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, o čemž byl rovněž správním orgánem prvního stupně náležitě poučen.

[25] Odvolací orgán má tedy na základě všech výše uvedených skutečností za to, že skutkový stav byl právním orgánem prvního stupně zjištěn bez důvodných pochybností, v souladu s ustanovením § 3 správního řádu.

[26] Ohledně výše uložené pokuty pak odvolací orgán konstatuje, že tato byla uložena při samé dolní hranici zákonné sazby a její výši správní orgán prvního stupně náležitě zdůvodnil. Odvolací orgán proto posoudil sankci uloženou obviněnému jako přiměřenou.

[27] Obviněný v podaném rozkladu pouze poukazuje na svoji tíživou finanční situaci, argument likvidační povahy sankce však nevznesl. Pokud by přesto měl obviněný problém uloženou sankci, i přes její relativně velmi nízkou výši, jednorázově uhradit (zejména s ohledem na současnou situaci a vyhlášení nouzového stavu v souvislosti s pandemií COVID-19), má možnost na základě § 156 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, požádat správní orgán prvního stupně o povolení zaplacení pokuty ve splátkách (žádost o povolení rozložení úhrady uložené pokuty na splátky).

[28] Odvolací orgán tedy po celkové přezkoumání shrnuje, že nebyl v žádném ohledu shledán důvod způsobující nezákonnost rozhodnutí, zejména uloženou pokutu má za přiměřenou a neshledal ani žádná pochybení v postupu správního orgánu prvního stupně. Na základě všech výše uvedených skutečností proto odvolací orgán rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb.,
správní řád, nelze odvolat.

Praha 23. prosince 2020

otisk úředního razítka

Mgr. Jiří Kaucký
předseda
(podepsáno elektronicky)